

POTUCZYĆ (2) *vb pf*

3 pl m pers praet potucz yli (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

*Obficie karmiąc, doprowadzić wielu lub wiele do otyłości [kogo, co (pl)] (2) : (nagł) Opáci. (-) TV
fie dziwuy tym wieprzom/ co ták dármo styli/ Y iáko fie nie wftydzą/ co ie potucz yli. RejZwierz
104v, 142.*

Formacje współrdzenne cf TUCZYĆ.

MC